

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.04.2011, sp. zn. 32 Cdo 975/2011, ECLI:CZ:NS:2011:32.CDO.975.2011.1

Číslo: 71/2012

Právní věta: Spor o pojistné plnění mezi podnikatelem a pojišťovnou je věcí obchodní, týká-li se pojištění podnikatelské činnosti podnikatele.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 28.04.2011

Spisová značka: 32 Cdo 975/2011

Číslo rozhodnutí: 71

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pojištění, Přípustnost dovolání, Závazkové vztahy obchodní

Předpisy: § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Dovolání žalované proti rozsudku ze dne 19. 10. 2010, jímž M ě s t s k ý s o u d v Praze potvrdil rozsudek O b v o d n í h o s o u d u pro Prahu 6 ze dne 30. 12. 2009, kterým byla dovolatelce uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 88 425 Kč s úrokem z prodlení, není přípustné, neboť podle ustanovení § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř., ve znění novely provedené s účinností od 1. 7. 2009 zákonem č. 7/2009 Sb., dovolání není přípustné ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč a v obchodních věcech 100 000 Kč; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží.

N e j v y š š í s o u d dovolání odmítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

V posuzované věci bylo rozhodnutím odvolacího soudu vydaným po 1. 7. 2009 (srov. bod 12 přechodných ustanovení v čl. II zákona č. 7/2009 Sb.) rozhodnuto o peněžitém plnění v částce 88 425 Kč. Pro závěr o přípustnosti dovolání z pohledu ustanovení § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř. je tedy určující, zda věc, o které bylo rozhodnuto, je věcí obchodní či nikoliv.

I když v občanském soudním řádu, popřípadě v jiných předpisech, zejména hmotněprávních, není obecně vymezeno, co je třeba rozumět obchodní věcí, ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu (srov. již usnesení ze dne 25. 1. 2000, sp. zn. 33 Cdo 504/99, uveřejněné v časopise Obchodní právo č. 4/2000, str. 28, z pozdější doby pak např. usnesení ze dne 28. 4. 2005, sp. zn. [32 Odo 471/2005](#),

uveřejněné v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck, svazek CD-3, pod č. C 3878, či usnesení ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1055, uveřejněné tamtéž, svazek CD-10, pod č. C 7199, a usnesení ze dne 14. 9. 2009, sp. zn. [23 Cdo 2807/2009](#), uveřejněné tamtéž, svazek CD-11, pod č. C 7796) je dovozováno, že obchodní věcí je třeba rozumět věc, která vyplývá z právních vztahů mezi podnikateli, přičemž je nerozhodné, zda tento vztah se řídí ustanoveními občanského nebo obchodního zákoníku, pokud jde o vztah, jenž se týká jejich podnikatelské činnosti [srov. shodně též Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. § 201-376, Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 1880).

Posuzovaná věc je věcí obchodní v intencích uvedené judikatury, neboť se jedná o spor mezi leasingovou společností (poskytovatelem leasingu) a pojišťovnou o zaplacení pojistného plnění podle pojistné smlouvy, a to z pojistné události, jíž bylo poškození motorového vozidla ve vlastnictví leasingové společnosti přenechaného leasingovou smlouvou leasingovému nájemci, jde tedy o spor mezi podnikateli ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 obchodního zákoníku, jehož předmětem je závazkový vztah pocházející z jejich podnikatelské činnosti.

Dovolací soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), dovolání podle ustanovení § 243b odst. 5, věty první, a § 218 písm. c) o. s. ř. odmítl.